

**Landbrugsministeren (Ole Hansen):**

For tre Aar siden blev der gennemført en Lov, hvorved Regeringen fik Bemyndigelse til at afholde forskellige Udgifter til internationale Havundersøgelser i Fiskerijemed. Disse Udgifter bestode dels i det nødvendige Beløb til Anskaffelse af Materiel, Skibe o. lign., dels i en aarlig Bevilling af 100,000 Kr. til Foretagelsen af selve Undersøgelserne. Som Forslaget oprindeligt forelaa, gik det ud paa, at disse skulde udstrækkes over et Tidsrum af 5 Aar, men under Behandlingen her i Rigsdagen blev Fristen nedsat til 3 Aar, idet der blev gjort gældende, at det vilde være ønskeligt, om Rigsdagen, naar der var gaaet nogen Tid, kunde faa de foretagne Undersøgelser og de opnaaede Resultater forelagte til Overvejelse. De Oplysninger, der nu foreligge vedrørende denne Sag, opfordre, forekommer det mig, i høj Grad til at fortsætte Undersøgelserne, og jeg behøver i den Henseende kun at henvise til de Bemærkninger og den Redegørelse fra Kommissionen, som ledsager dette Lovforslag. Forslaget er jo kun et Tillæg til det, der tidligere er blevet gennemført. Som det fremgaar af Motiverne, have de andre Lande, som ere interesserede i Sagen, givet Tilsagn om at ville fortsætte. Dette gælder saaledes Tyskland, Nederlandene, Sverige og Norge. Da Forslaget blev fremsat i det andet Ting, forelaa der kun Tilsagn fra disse Lande. Siden den Tid er der imidlertid ogsaa kommet Meddelelse om, at Rusland vil fortsætte endnu i to Aar, og at den engelske Regering er villig til at fremsætte Forslag om, at ogsaa England skal fortsætte med Deltagelsen i Undersøgelserne. I Betragtning af, at alle de interesserede Lande saaledes ere enige om at vedblive med disse og at afholde de dertil nødvendige Udgifter, skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag, idet jeg ikke tror, det vilde være heldigt, om vi for vort Lands Vedkommende holdt os tilbage. Dertil tror jeg, denne Sag har for stor Betydning for Fiskeriets Udvikling og Fremme.

**Carstensen:** Den Gang den foreliggende Sag første Gang kom til Behandling i Rigsdagen, ytrede der fra forskellige Sider en vis Tvivl om, hvorvidt ikke

de store Summer, der foresloges anvendte, vilde blive brugte i et altsfor teoretisk og ikke tilstrækkelig praktisk Øjemed. Man syntes at mene, at det var mere af videnskabelig end af praktisk Interesse at faa de Undersøgelser foretagne, som de store Summer skulde udgives til. Da Lovforslaget kom frem igen i Slutningen af 1901 — det blev den Gang henvist til et Udvalg, som afgav Betænkning over det —, skinnede denne Tvivl endnu lidt igennem og gav sig praktisk Udslag i, at Undersøgelserne bleve begrænsede, som den højtærede Minister nys omtalte, fra 5 til 3 Aar, foruden at selve Summen til de aarlige Arbejder blev nedsat med 17,000 Kr.

Den højtærede Minister ytrede den Gang, at han kun betragtede det som en Udsættelse, og han har set rigtigt. Gennem de Undersøgelser, der ere foretagne i Henhold til det tidligere vedtagne Lovforslag, er man kommen til Erkendelse af, at det er praktisk, hvad der bliver udført. Man maa nødvendigvis komme til den Erkendelse, naar man læser den store Mængde Oplysninger igennem, som findes bilagte Lovforslaget. Det, det har drejet sig om i hele denne Sag, der jo er sat i Gang ved Initiativ fra Sverige-Norge, er at faa et Grundlag, hvorpaa man kan arbejde ved Afslutningen af internationale Overenskomster med det Formaal for Øje paa en eller anden Maade at frede om Fiskebestanden. Det er en Kendsgerning, som ikke behøver statistiske Tabeller for at kontrolleres, at det saakaldte Rovfiskeri, der nu til Dags drives med stadig fuldkommere Redskaber, fører til, at Fiskemængden aftager. Det er saaledes en Kendsgerning, konstateret ved mange Aars Forsøg her i Danmark, at i Kattegat er den for Danmark meget vigtige Fiskeart, Rødspætten, i Aftagende, idet Fangstens Gennemsnitsstørrelse, trods de bedre Redskaber og de talrigere Fiskere, ikke er steget, hvilket kun kan forklares ved, at Mængden af Fisk er aftagen. For at modvirke dette maa man søge at komme til internationale Overenskomster, idet det enkelte Land ikke kan handle paa egen Haand paa dette Omraade.

Det er en Kendsgerning, der yderligere er konstateret ved disse 3 Aars Forsøg, at Fiskenes Liv er underkastet store For-